

Visszamenőleges illetékkiszabás: a NAV bírságot, az RSM DTM tanácsadó cég a nyilvánosság előtt indokol?! (2013.05.31)

Megkerestek az első visszamenőleges illetékkiszabás ügygel. Egy magánszemély testvérének 2012. decemberében utalt egy nagyobb összeget. Az illetékmentes ajándékozásról 2013-ban tett bejelentést a NAV-nak. A NAV fizetési meghagyást bocsátott ki 18%-os illetékfizetési kötelezettségről. A fizetési meghagyás semmilyen indoklást, jogszabályi hivatkozást nem tartalmaz arra vonatkozóan, miért szabta ki az illetéket az adóhatóság az illetékmentes ajándékozásra.

Egy hónappal ezelőtt megírtam, hogy a NAV az RSM DTM tanácsadó cégen keresztül egy téves jogértelmezést szivárogtatott ki: akár több évre visszamenőlegesen is 18% ajándékozási illetékkel sújtható az, aki a bankszámlára utalt pénzösszeg ajándékozását nem jelentette be 2012. december 31-ig. Már akkor jeleztem, hogy ezzel valójában a NAV a végtörlesztésre családi segítséggel összeszedett pénzt akarja utólag megadóztatni. A NAV (magyar hangja Fajcsák Gábor) a kiszivárogtatással azt akarta elérni, hogy utólagos illetékkiszabás esetén a magánszemélyek ne éljenek jogorvoslati lehetőségeikkel, törődjenek bele, hogy ez így helyes. Akkor az tanácsoltam, hogy aki ilyen illetékkiszabó határozatot kap, feltétlenül forduljon adózási szakemberhez, lehetőleg okleveles adószakértőhöz, de nagy ívben kerülje el az RSM-DTM céget.

Egy magánszemély kapott egy ilyen fizetési meghagyást és szerencsére megfogadta a tanácsom. Neki testvére 2012-ben utalt egy nagyobb összeget a bankszámlájára. Becsületes ember lévén először felhívta telefonon a NAV ügyfélszolgálatát, ahol rendkívül készségesen „csőbe húzták”. Közölték vele, hogy mivel 2012-ben történt az ajándékozás, ezért nem terheli illetékfizetési kötelezettség, de be kell jelentenie az ajándékozás tényét. A magánszemély írásban bejelentette az illetékmentes ajándékozást. Postafordultával kapott egy több százezer forint illetékről szóló fizetési meghagyást. A magánszemély ekkor már nem a NAV -hoz, nem az RSM DTM tanácsadó céghez fordult, hanem engem bízott meg ügyének képviselőjével. A fizetési meghagyás indoklása – pontosabban indoklás nélkülsége – még a sokat próbált okleveles adószakértő számára is meglepő volt. A fizetési meghagyás ugyanis csak két adatot tartalmazott: egyrészt azt, hogy az ajándékozás bankszámlára utalása 2012. decemberben történt meg, míg az illetékmentes ajándékozás bejelentése 2013-ban. További indoklás nincs, csak a 18% illeték kiszámítása. Önmagában az indoklási kötelezettség elmulasztása is jogsértő. De rámutat arra, hogy az a jogértelmezés, hogy az átmeneti szabályok írják elő visszamenőleges illetékfizetési kötelezettséget, olyan jogi blódság, amihez a NAV egyelőre a nevét nem merte adni. Nem így az RSM

DTM tanácsadó cég. A közigazgatási határozat indoklását a nyilvánosság előtt az RSM DTM cég adószakértője Fajcsák Gábor szolgáltatta. A történet egészen elképesztő. Olyan már volt, hogy bírósági gyakorlatra, saját jogértelmezésre hivatkozzon a NAV az adóhatósági eljárásai során. De olyan még nem, hogy egy adótanácsadó cég nyilvánosság előtt megszéllőztetett „jogértelmezését” indoklás nélkül alkalmazzon a gyakorlatban. A fellebbezést haladéktalanul be fogom nyújtani. Kíváncsi vagyok a másodfokon eljáró NAV indoklására. Most már szint kell vallania. Szerencsére az ügyfél felháborodott és eltökélt. Remélem, hogy a NAV minden szakmai alapot nélkülöző konok tagadásával szemben nem megint a Kúriának kell kimondania a végső szót, csakúgy, mint az ingó értékesítések ügyében. Ezért bátran keressenek meg azok, is, akik elhitték az RSM DTM dilettáns jogértelmezését és beletörődtek az illetékmentes ajándékozásra kiszabott 18%-os illetékbe. Utólag is van jogorvoslati lehetőség.

Ha ehhez hozzávesszük, hogy ez a jogi blódség a családi segítséggel végtörlesztők ellen irányul, akkor nyilvánvalóvá válik, hogy a kormányzati szándék és a NAV által folytatott napi gyakorlat élesen elválik egymástól. A NAV és az önjelölt jogértelmezők figyelmébe ajánlom a 2011. január 1-től hatályos jogalkotásról szólótörvény ide vágórészét:

2010. évi CXXX. törvény a jogalkotásról

Az Országgyűlés az Alaptörvény T) cikkében foglaltak végrehajtására, a jogállamiság követelményeinek a jogalkotás során történő magas szintű érvényesítése érdekében, a jogalkotó által kitűzött szabályozási célokat hatékonyan szolgáló, megalapozott jogszabályok kidolgozásának elősegítésére, továbbá annak érdekében, hogy a jog megismerhetőségének feltételei összhangban álljanak a XXI. század adta lehetőségeikkel, a következő törvényt alkotja:

II. FEJEZET, A JOGALKOTÁS ALAPVETŐ KÖVETELMÉNYEI

2. § (1) A jogszabálynak a címzettek számára egyértelműen értelmezhető szabályozási tartalommal kell rendelkeznie.

(2) Jogszabály a hatálybalépését megelőző időre nem állapíthat meg kötelezettséget, kötelezettséget nem tehet terhesebbé, valamint nem vonhat el vagy korlátozhat jogot, és nem nyilváníthat valamely magatartást jogellenessé.

Az Alkotmánybíróság szerint az alkotmányellenesség csak akkor állapítható meg jogszabályi rendelkezések ütközése esetén, ha az jogértelmezéssel nem oldható fel. Jelen esetben feloldható.

Angyal József okleveles adószakértő , www.angyalado.hu , 06-209-429-386